03/10/2022

Έρευνα Αγγελόπουλου – Λόη: Οι παρασπονδίες της Τουρκίας στην προστασία των μειονοτήτων με βάση τη Συνθήκη της Λωζάννης

/ Επικαιρότητα

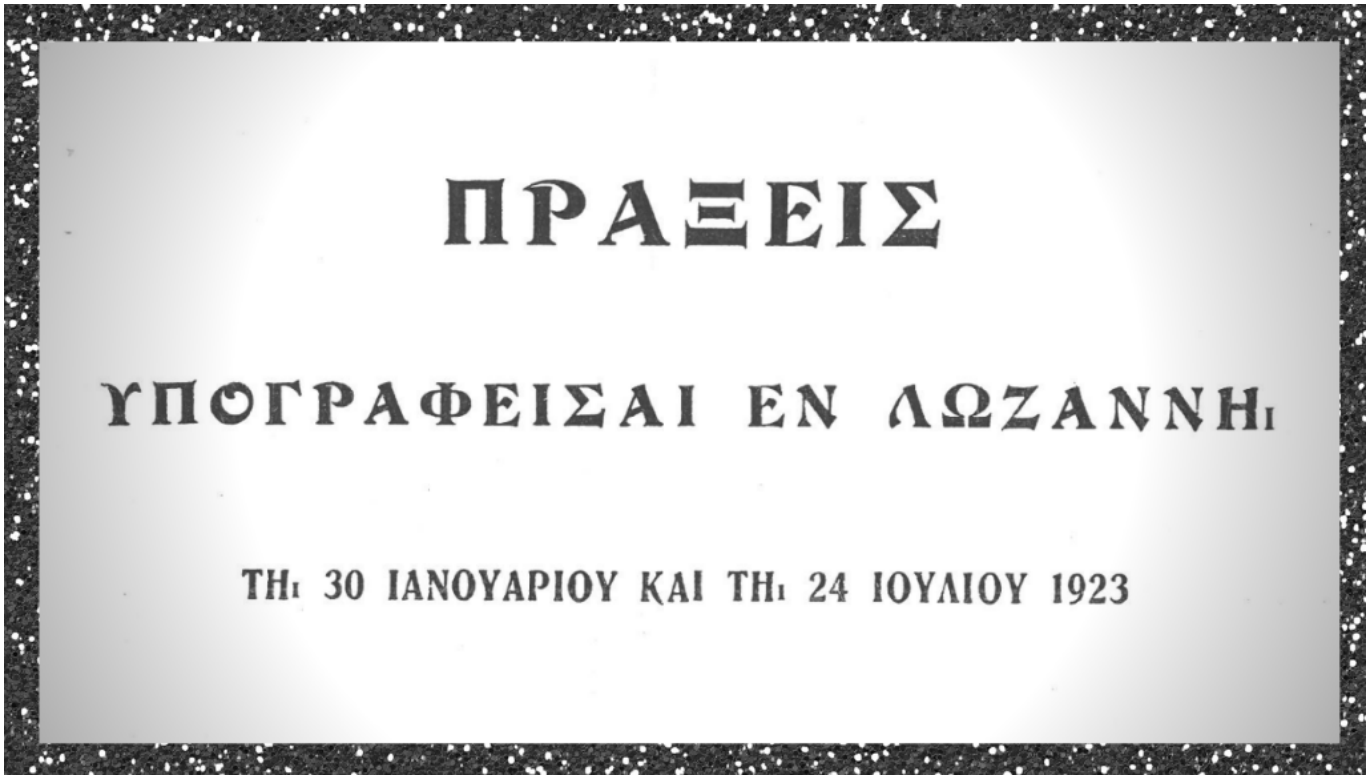

Ο κ. **Αθανάσιος Αγγελόπουλος** καθηγητής Πανεπιστημίου και Δ/νων Σύμβουλος Ι.Ε.Θ.Π. και ο **Γεώργιος Νεκτάριος Λόης** Επίκουρος Καθηγητής Πανεπιστημίου και Πρόεδρος Ι.Ε.Θ.Π Πάτρας σε έρευνά τους αποδομούν ένα προς ένα τα επιχειρήματα της Τουρκίας ότι σέβεται τις μειονότητες και αποδεικνύουν τις παρασπονδίες της στο φλέγον αυτό ζήτημα.

Καθ. Αθανάσιος Αγγελόπουλος Καθ. Γεώργιος Νεκτάριος Λόης

Το ope.gr παρουσιάζει ολόκληρη την έρευνά τους

Διαβάστε ολόκληρη τη Συνθήκη της Λωζάννης ΕΔΩ

Συνθήκη Ειρήνης μετά της Τουρκίας,
υπογραφείσα, τη 24η Ιουλίου 1923, εν Λωζάννη
Δ΄
1. Συμπερασματικές συνοπτικές αποδείξεις παρασπονδίας της Τουρκίας της Συνθήκης της Λωζάννης, ως προς την «ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ».
2. Όλα τα αποδεικτικά Άρθρα της Συνθήκης αυτούσια (ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ & Άρθρα 1-45), εν είδει Παραρτήματος Πηγών αψευδών.

————————————————–

1. Συμπερασματικές συνοπτικές αποδείξεις παρασπον-δίας της Τουρκίας της Συνθήκης της Λωζάννης, ως προς την «ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ».
1α. Ο πρώτος των συνερευνητών και συνσυγγραφέων της παρούσης ερεύνης που να φανταζόταν ότι, το 1955, έφηβος ων τότε και παρακολουθών, με προτροπή του πατρός του, από τις εφημερίδες (Μακεδονία και Ελληνικός Βορράς της Θεσσαλονίκης και Ακρόπολις των Αθηνών) και το μόλις ανακαλυφθέν τότε και εις χρήση μας ραδιόφωνο, το πογκρόμ της Κωνσταντινουπόλεως, του Σεπτεμβρίου 1955, κατά της εκεί Ομογενείας, και πολύ οργισμένος για εκείνα, θα ασχολείτο, συνεργαζόμενος, σήμερα, μετά από 70 χρόνια, εξειδικευμένα με την Συνθήκη της Λωζάννης, κατ’ εντολή του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος Εθνικού και Θρησκευτικού Προβληματισμού Θεσσαλονίκης. Την Συνθήκη της Λωζάννης την άκουγα τότε, μόνο, όπως και μέχρι πρόσφατα, παρότι 3 φορές επισκέφθηκα την ωραία πόλη αυτή σε συνέδρια.

1β. Στο Γ΄ Μέρος αναλυτικός γίνεται λόγος της παρούσης ερεύνης για το Μειονοτικό Ζήτημα, υπό την «προστασίαν» της Συνθήκης της Λωζάννης.

Υπενθυμίζουμε το θέμα μας στο Γ΄ Μέρος : «Αναλύσεις – Κρίσεις – Αξιολογήσεις επί του κειμένου ης Συνθήκης της Λωζάννης, της 24ης Ιουλίου 1923. Μουσουλμανικές και μη Μειονότητες εκτός και εντός Τουρκίας. Ειδικώτερα ως προς τις σχέσεις, Ελλάδος και Τουρκίας». Επιμείναμε στην ανάλυση λεπτομερή και, σκοπίμως, επαναληπτική, των οικείων Άρθρων (37-45) για την «ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ» της Συνθήκης.

Εκεί περιορισθήκαμε σε 3 αντιπροσωπευτικά ζητήματα παρασπονδίας της Τουρκίας, σημερινά και παλιότερο, απέναντι στη Συνθήκη της Λωζάννης, στην οποία οφείλει, εξ άλλου, και η χώρα αυτή, η νέα Τουρκία, την ίδρυσή της και την ένταξή της στα όρια των Κρατών, που σέβονται το Διεθνές και Εγχώριο Δίκαιο, το τότε της Κοινωνίας των Εθνών και του διαδόχου της Ο.Η.Ε., με τους συναφείς άλλους γνωστούς Οργανισμούς, της σήμερον.
1γ. Εδώ, στις «Συμπερασματικές συνοπτικές αποδείξεις παρασπονδίας της Τουρκίας της Συνθήκης της Λωζάννης», δίδεται πληρέστερος κατάλογος του δράματος της παρασπονδίας αυτής, συνοπτικώς, από το 1923 ως το 2022, κατά συγκεκριμένες χρονολογίες, ως εξής, εις μνήμη και σεβασμό των θυμάτων του δράματος εκείνου, αλλά και ως υπόμνηση του σημερινού εθνικού και διεθνούς χρέους, απέναντι στα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητος της τότε και νυν Τουρκίας.

1923 – 1924
Περίπτωση του εμβολίμου οργάνου του Τουρκικού Κράτους, τουπίκλην παπα-Ευτύμ Καραχισαρίδη, και ο τεσκερές της τουρκικής διοικήσεως κατά του Οικουμενικού κύρους του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως.

1925
Πέρας λειτουργίας του ιστορικού Ελληνικού Φιλολογικού Συλλόγου Κωνσταντινουπόλεως και του Ζαππείου Παρθεναγωγείου της ίδιας Πόλεως• σύλληψη και απέλαση του Πατριάρχου Κωνσταντίνου Στ΄• παύση λειτουργίας των ελληνικών εμπορικών σχολείων και της Ελληνικής Εμπορικής Σχολής Χάλκης.

1926
Απαγόρευση αποκτήσεως νέας ακινήτου περιουσίας στους Ομογενείς της Μειονότητος των Ρωμηών.

1927
Κατάργηση αυτοδιοικητικών προνομίων της Συνθήκης της Λωζάννης στα Νησιά Ίμβρος – Τένεδος, με 8200 Ρωμηούς αυτόχθονες, από αιώνων εδώ οικούντες.

1930

Σύμφωνο φιλίας και μη επιθέσεως μεταξύ Βενιζέλου – Ατατούρκ• ρύθμιση τρεχόντων θεμάτων• το καθεστώς εγκαταστάσεως στην Κωνσταντινούπολη Ελλήνων υπηκόων, περίπου 30 χιλ.• ζητήματα ανταλλαξίμων.

1932
Απαγόρευση στους αλλοδαπούς, δηλ. και στους Έλληνες, σειράς επαγγελμάτων, 30 τον αριθμό, που εξασκούσαν κυρίως Έλληνες• εκπατρισμός 5000 περίπου Ελλήνων.

1934
Απαγόρευση ρασοφορίας στους Κληρικούς εκτός Εκκλησιών.

1935
Πρόβλημα βακουφίων εις βάρος της πατριαρχικής διοικήσεως σ’ αυτά και απαγόρευση ομιλίας δημόσια της ελληνικής γλώσσης.

1936 – 1937
Επανεξοπλισμός νήσων Λήμνου, Σαμοθράκης και Δαρδανελίων, με την Συνθήκη Μοντρέ. Κατά τούτο, η Συνθήκη Λωζάννης δεν ισχύει. Διορισμός Τούρκου Επιτρόπου στα Βακούφια Μπαλουκλή στο πρόσωπο του τουρκορθοδόξου, τουπίκλην Σταμάτη Ζίχνη – Οζνταμάρ. Διορισμός Τούρκου βοηθού Δ/ντου στα μειονοτικά σχολεία, εις υποβάθμιση και έλεγχο του νομίμου Δ/ντου, Ρωμηού.

1939
Μειονοτικοί αθλητικοί σύλλογοι υποχρεώνονται να ενωθούν με τουρκικούς. Έκτοτε, ως σήμερα, οι Ρωμηοί νέοι αθλητές διαπρέπουν εντός των τουρκικών αθλητικών Συλλόγων. Αναφερόμαστε, π.χ., στην ενότητα 2γiii του Γ΄ Μέρους της παρούσης ερεύνης στην αθλητική ομάδα της Τραπεζούντος, ονόματι Τραμπζονσπόρ, όπου διαπρέπουν δύο Ρωμηοί νέοι αθλητές, οι Τάσος Μπακασέτας και Μανώλης Σιώπης. Οι δύο αυτοί νέοι αποθεώθηκαν για την καίρια συμβολή τους στη νίκη της ομάδος των. Είναι οι δύο αυτοί νέοι, που στις 14 Αυγούστου, φέτος, παραμονή της μεγάλης γιορτής της Παναγίας στο όρος Μελά στην Τραπεζούντα, ετίμησαν στην Παναγία Σουμελά τον εκεί ευρισκόμενο, για να προεστεί των εορτών, Οικουμενικό Πατριάρχη. Πως; Του δώρισαν τις φανέλες τους. Σε μια πλευρά σ’ αυτές έγραφε : «Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος». Αποτέλεσμα; Να οργισθεί ο Μπαχτσελί και να δηλώσει, ότι στην Τουρκία, σύμφωνα με την Συνθήκη της Λωζάννης, «δεν υπάρχει τέτοιο οικουμενικό ίδρυμα και περιγραφή θέσης εργασίας τέτοιας». Πλην, πουθενά του επισήμου κειμένου της Συνθήκης της Λωζάννης δε βρίσκεται η δήλωση αυτή.

1941
Στρατολόγηση 30 ηλικιών μη μουσουλμάνων, 25 ως 45 χρόνων, για λόγους

«εθνικής ασφαλείας» για στρατόπεδα εργασίας στην Ανατολία, με ό,τι η πράξη αυτή συνεπαγόταν στα δεινά της αγγαρίας και του χειμώνος.

1942
Εκτοπισμός πρόσκαιρος στην Προύσα των Μητροπολιτών Ίμβρου και Τενέδου Ιακώβου και Χαλκηδόνος Μαξίμου, μετέπειτα Οικουμενικού Πατριάρχου, προς «συνετισμό», ώστε στο εξής να μη προβαίνουν σε δηλώσεις υπέρ της Ελλάδος και προς «μήνυμα» στην Ελλάδα να μην ενδιαφέρεται για τον θεσμό του Πατριαρχείου• δήμευση μοναστηριακών κτημάτων Μονών Αγίου Όρους, της Μεγίστης Λαύρας και Κουτλουμουσίου, στην Ίμβρο• πρώτοι έποικοι Τούρκοι στην Ίμβρο• νόμος για εφάπαξ φορολόγηση της περιουσίας – Narlik Vergisi. Οι μουσουλμάνοι πλήρωναν συμβολικά ποσά, ενώ οι μειονοτικοί, και κυρίως οι Ρωμηοί, καλούνταν να πληρώσουν υπερδιπλάσια ποσά από τα νόμιμα, με αποτέλεσμα πολλές περιουσίες να δημεύονται και 1869 μειονοτικοί να οδηγηθούν σε καταναγκαστικά έργα στην Ανατολία. Απ’ αυτούς 21 πέθαναν στην εξορία. Οι 11 ανήκαν στη μειονότητα των Ρωμηών.

1943
Εξορία δημάρχου και 3 κοινοταρχών Ίμβρου, επειδή διαμαρτυρήθηκαν για τις δημεύσεις των μοναστηριακών περιουσιών.

1955
Πέραν του πογκρόμ (βλ. στην 2γii Ενότητα στο Γ΄ Μέρος, εδώ), απαγόρευση εκδόσεως Εφημερίδος «Ελεύθερη Φωνή» του Ανδρέα Λαμπίκη, χωρίς συγκεκριμένη κατηγορία και βασανισμός του επί 3 μήνες στις στρατιωτικές φυλακές του Χάρμπιγιε και, τελικά, απέλασή του και δήμευση της περιουσίας της Εφημερίδος του, το 1965.

1956
Σύλληψη 12 μελών του Συμβουλίου της Ενώσεως Ελλήνων Κωνσταντινουπόλεως, με την ανυπόστατη κατηγορία κατασκοπείας, διά πληροφοριών, στην Ελλάδα και χρηματοδοτήσεως του αγώνος της Κυπριακής ΕΟΚΑ• ακολουθούν οι πρώτες νέες απελάσεις Ελλήνων υπηκόων, 15000 ως το 1964.

1957 – 1958
Προτροπή προς Τούρκους πολίτες να αποφεύγουν αγοραπωλησίες με ελληνικά μαγαζιά διά προκηρύξεων και προς Ρωμηούς να μιλούν δημόσια μόνο τουρκικά.

1960
Κατάργηση τριών Εφοριών Γαλατά, Σταυροδρομίου και Χαλκηδόνος, διοικητικών συντονιστών στα ομογενειακά ιδρύματα κάθε ενορίας.

1961
Υποβάθμιση μειονοτικών σχολείων, με την υπαγωγή τους στην δικαιοδοσία «Οργανισμού» ιδιωτικών σχολείων.

1962
Άρνηση εκδόσεως αδείας για ανοικοδόμηση του καμένου, το 1941, Πατριαρχικού Οίκου. Τελικά, η άδεια εκδόθηκε, μετά 50 σχεδόν χρόνια, επί Πατριαρχίας Δημητρίου, του Σεμνού (1972 – 1991)• απαγόρευση δι' αστυνομικού εγγράφου στο Πατριαρχείο κάθε είδους αναμίξεως στα ενδοκοινοτικά προβλήματα• το οικόπεδο του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Φαναρίου, που είχε καεί, καταπατάται για να κτισθεί μεγάλη τουριστική μονάδα.

1963
Επιδίκαση στον περιβόητο παπα-Ευτύμ από δικαστήριο αποζημιώσεως για την απαλλοτρίωση του Ιερού Ναού του Σωτήρος Χριστού του Γαλατά.

1964
Καταγγελία Συμφωνίας Φιλίας του 1930 μεταξύ Βενιζέλου και Ατατούρκ, λόγω κυπριακής κρίσεως, με δυσμενείς επιπτώσεις στην Μειονότητα των Ρωμηών και στο Πατριαρχείο στην Κωνσταντινούπολη και εκτός αυτής, σε διοικητικά και άλλα συναφή θέματα. Συγκεκριμένα : Απαγόρευση εισόδου κληρικών στα μειονοτικά ομογενειακά σχολεία για την διδασκαλία του μαθήματος των θρησκευτικών, με την εγκύκλιο 410/16, όπως και της πρωινής σχολικής προσευχής. Νέο φορολογικό όργιο, σαν το Βαρλίκ Βεργκίσι. Απέλαση, με στέρηση της τουρκικής ιθαγένειας, των Μητροπολιτών Σελευκείας Αιμιλιανού και Φιλαδελφείας Ιακώβου. Παύση λειτουργίας του Πατριαρχικού Τυπογραφείου και των πατριαρχικών εκδόσεων «Απόστολος Ανδρέας» και «Ορθοδοξία». Απαγόρευση τριών ελληνικών λυκείων και παύση εργασίας σε 11 Έλληνες διδασκάλους. Απαγόρευση στα μειονοτικά σχολεία των θρησκευτικών εορτών Πάσχα, Χριστουγέννων και Πρωτοχρονιάς. Απαγόρευση κυκλοφορίας του παιδικού περιοδικού «Η συντροφιά μου». Απαγόρευση λειτουργίας του Ελληνικού Ορφανοτροφείου της Πριγκίπου και κατάληψή του διά της βίας στις 21 Απριλίου, οπότε 117 αγόρια και 46 κορίτσια, Ελληνόπουλα και Τουρκόπουλα, εξωπετάζονται στον δρόμο. Απαγόρευση ανοικοδομήσεως των σχολείων στα Ταταύλα και στο Μακροχώρι. Εγκατάσταση ταγμάτων τουρκικού στρατού στο Γλυκύ Ίμβρου. Απαλλοτρίωση 8000 στρεμμάτων καλλιεργήσιμου εδάφους από 900 Ίμβριους ομογενείς, στο Σχοινούδι, με ευτελή αποζημίωση.

Διακοπή διδασκαλίας της ελληνικής γλώσσης στα Νησιά Ίμβρος – Τένεδος. Απαγόρευση λειτουργίας του μοναδικού μειονοτικού σχολείου Τενέδου.

1965

Κατάληψη από τον γιο του ψευδοπαπά Ευτύμ, τουπίκλην Τουργκούτ, άλλων δύο Ιερών Ναών στον Γαλατά, όπου μένει η ομώνυμος ενορία των Ρωμηών χωρίς Εκκλησία, του Αγίου Ιωάννου των Χίων και του Αγίου Νικολάου. Απαγόρευση εισόδου στον χώρο του Πατριαρχείου παντός προσώπου, με εντολή και φύλαξη της αστυνομίας, για να ανακληθεί το μέτρο, μετά από έντονες παραστάσεις του Γενικού Προξενείου Ελλάδος στην Κωνσταντινούπολη. Απαγόρευση διορισμού στα ομογενειακά σχολεία ομογενών καθηγητών, που αποφοίτησαν από ελληνικές Παιδαγωγικές Ακαδημίες ή Πανεπιστήμια και από την Θεολογική σχολή της Χάλκης. Απαγόρευση ελληνικών εφημερίδων στην τουρκική επικράτεια, που, φαίνεται, ισχύει ως σήμερα.

1966

Δήμευση στην Ίμβρο όλων των μειονοτικών σχολείων. Μετατροπή του ημιγυμνασίου Ίμβρου σε οικοτροφείο για Τούρκους σπουδαστές. Απαλλοτρίωση εκτάσεων ομογενών Ίμβρου 34000 στρεμμάτων, μεταξύ 1966 και 1968, για την δημιουργία κτήματος κρατικής αγροτικής παραγωγής. Δεινά Ιμβρίου ομογενούς, του Νικολάου Παλαιολόγου, λόγω παραπόνων του σε κλιμάκιο του Ελληνικού Προξενείου Κωνσταντινουπόλεως για την κατάσταση στο Νησί, με το αιτιολογικό προσβολής του τουρκικού έθνους.

1967

Χαράτσι, ονομαζόμενο «δικαίωμα ελέγχου», με τον νόμο 903, στα Βακούφια. Απαγόρευση στα Βακούφια αποκτήσεως άλλων ακινήτων. Σε παιδιά της μειονότητος, με ταυτότητα «χριστιάν» και όχι «Ρουμ Ορθοδόξ», απαγορεύεται η είσοδος σε μειονοτικά σχολεία.

1971

Κατάργηση του Θεολογικού Τμήματος της Χάλκης, με το πρόσχημα ότι ανώτατη εκπαίδευση δεν μπορεί να παρέχεται από ιδιωτικά Ιδρύματα.

1972

Κοινοποίηση στο Πατριαρχείο από την Νομαρχία Κωνσταντινουπόλεως νέου καταστατικού εκλογής Πατριάρχου, εις προσβολή της επί 1500 χρόνια ιεροκανονικής τάξεως, πέραν και εκτός ισχυούσης πάσης κοσμικής εξουσίας και εννόμου τάξεως, ως παντελώς ασχέτων και προς τους εσωτερικούς θρησκευτικούς κανόνες, όχι μόνο του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, αλλά και πάσης άλλης τοπικής Ορθοδόξου Εκκλησίας, εκασταχού, προς εκλογή

Προκαθημένου.

1973
Απόρριψη από δικαστήριο της Πόλης, κατόπιν νομίμου αιτήσεως – προσφυγής της Ελληνικής Κοινότητος Γαλατά, αποδόσεως στον φυσικό ιδιοκτήτη των δύο καταπατηθέντων Ιερών Ναών της ενορίας Γαλατά από την οικογένεια του διαβοήτου ψευτοπαπά Ευτύμ.

1975 – 1976
Απαλλοτρίωση κτημάτων Ιμβρίων ομογενών στην Ίμβρο, αντί πινακίου φακής, για την κατασκευή στο Νησί φράγματος.

1984 – 2022
Δήμευση τελευταίων μειονοτικών κτημάτων, 956 στρεμμάτων, της Ίμβρου και απαγόρευση στο Νησί της κτηνοτροφίας των εκεί ομογενών στα δάση, αναδασωτέες εκτάσεις, εθνικούς δρυμούς κλπ., όπου απαγορεύεται η βοσκή. Ναοί και αγιάσματα – προσκυνήματα του Νησιού απαλλοτριώνονται και γκρεμίζονται, για να πάρουν την θέση τους ακαλαίσθητα τουρκομπαρόκ κτήρια, δρόμοι ή πάρκα. Αναπαλαίωση βυζαντινών Ιερών Ναών κακότεχνη, χωρίς επιστημονική εξειδικευμένη παρουσία, γιατί αποτελούν περιουσία τουρκικών θρησκευτικών Ιδρυμάτων. Άρνηση σχετικής αδείας για των Ρωμηών ιστορικά καθιδρύματα, χρήζονται αμέσου και επειγούσης επισκευής. Οι μαθητές των μειονοτικών ελληνικών σχολείων καλούνται να απαγγέλλουν στα σχολεία τους την γνωστή ρήση του Κεμάλ Ατατούρκ : «Ne mutluTurkum diyene». Δηλ. «τι ευτυχία να μπορείς να λες ότι είσαι Τούρκος», ή, με την ευκαιρία τουρκικών εθνικών εορτών, να απαγγέλλουν ποιηματάκια – συνθήματα, όπως, π.χ., «1922, στην Σμύρνη τους Έλληνες από την θάλασσα κάτω χύσαμε», κλπ. κλπ. και κ.ο.κ.

2020
Προσπάθεια ανεπιτυχή χαλαρώσεως, δίκην «ξέφραγου αμπελιού», του χερσαίου και θαλασσίου συνόρου της Ελλάδας έναντι της Τουρκίας στον Έβρο και στο Αιγαίο Πέλαγος, όπως είναι τα τουρκικά χερσαία και θαλάσσια σύνορα έναντι της Ελλάδος, και υπό τουρκική κατοχή, κατά παράβαση της Συνθήκης της Λωζάννης, τα σύνορα Τουρκίας προς Συρία και Ιράκ και τμήμα της Βορείου Κύπρου του Ανεξαρτήτου Κράτους της Κύπρου, Μέλους της Ε.Ε. Μετατροπή της Αγίας Σοφίας, από μνημείο παγκοσμίου πολιτιστικής κληρονομιάς υπό την προστασία της UNESCO, με πρωτοβουλία Κεμάλ Ατατούρκ, σε τζαμί, εκ νέου, με πρωτοβουλία του νυν Προέδρου Ερντογάν, εις μνήμη Μωάμεθ Β΄ του Πορθητού – του Φατίχ, για να μας θυμίζει την λαϊκή ρήση «μνημόσυνο με ξένα κόλλυβα», εις πελώρια προσβολή

συνόλου του χριστιανικού κόσμου και δη της Ορθοδόξου, κατά Ανατολάς, Εκκλησίας και κυρίως των Ορθοδόξων Ρωμηών και του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, στο πλαίσιο νεοοθωμανικών φαντασιώσεων αναθεωρητικών. Φυσικά, το ανοσιούργημα τούτο εξηγείται μόνο με την μουσουλμανική ιδεολογία – θρησκειολογία, να μη δεσμεύονται οι μουσουλμάνοι από Συνθήκες και Συμφωνίες, που συνομολογούν με άπιστους, εδώ Ευρωπαίους, προς τους οποίους ο Ατατούρκ έκαμνε ανοίγματα για μια ευρωπαϊκή πολιτισμένη προοπτική της νέας Τουρκίας της Συνθήκης της Λωζάννης, που συνυπέγραψε και ο ίδιος. Οι Συνθήκες αυτές είναι άκυρες, κατά τον θεϊκό τους νόμο, και έτσι να ανέχονται από μεγαθυμία μόνο τον άπιστο, κατά την έννοια του οθωμανικού όρου zimmi.

Και, εφέτος, 2022 : Κατά την αναθεωρητική σημερινή, νεοοθωμανικών φαντασιώσεων, Τουρκία, η Ελλάδα λειτουργεί ως κατοχική δύναμη στα νησιά, όπως, π.χ., είναι η ίδια στο Ιράκ, Συρία και Κύπρο, αποδεδειγμένα. Λησμονεί – έχει αμνησία η σημερινή Τουρκία ότι 3 (τρεις) στην Συνθήκη της Λωζάννης έχει η Τουρκία παραιτηθεί, επιλέξει, «κάθε δικαιώματος και τίτλου» στα νησιά αυτά, υπέρ της Ελλάδος στο Βορειοανατολικό Αιγαίο Πέλαγος και υπέρ της Ιταλίας στα Δωδεκάνησα στην Νοτιοανατολική Μεσόγειο. Επιπλέον, την «μουσουλμανική μειονότητα», κατά την Συνθήκη της Λωζάννης, της Ελλάδος βαπτίζει, όπως προελέχθη ήδη, «τουρκική», τύφλα να έχει η Συνθήκη, κατά το λαϊκό ρήμα.

Ποιο, επομένως, το τελικό συμπέρασμα συνολικά; Για την Τουρκία; Πλήρης αμφισβήτηση της Συνθήκης της Λωζάννης, άρα και πλήρης, τουρκική τυφλή αδεία, αμφισβήτηση υπάρξεως του νέου, του σημερινού, Κράτους της Τουρκίας, του 1923, με τα υπάρχοντα χερσαία και θαλάσσια σύνορα, με ό,τι αυτό θα συνεπάγεται για την Τουρκία, ως «περιφερειακή» δύναμη ταραχής αντί ειρήνης, δηλ. «ταραξία περιφερειακό», στην γνωστή μας γεωπολιτική και γεωστρατηγική περιοχή. Αυτόματα, έρχεται στον νούν των συγγραφέων της παρούσης ερεύνης η λαϊκή ρήση : «Όποιος ζητάει τα πολλά, τελικά, χάνει και τα λίγα». Αυτό είναι το δίδαγμα της ιστορίας.

2. Ακολουθεί, εν είδει Παραρτήματος, το επίσημο κείμενο της Συνθήκης της Λωζάννης (ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ και ΜΕΡΟΣ Α΄ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΟΡΟΙ), βάσει των «Άρθρων» των οποίων οι αποδείξεις, «όχι ενδείξεις», της παρούσης, σε 3+1 Μέρη, ερεύνης για, ενδεχομένως, περαιτέρω έρευνα επ’ αυτών από άλλους ενδιαφερομένους, Έλληνες, Τούρκους και άλλους, αναγνώστες προβληματιζομένους.

2α. Από πλευράς βιβλιογραφίας συνιστάται το άριστο, κατά την ταπεινή κρίση των συγγραφέων του παρόντος όλου σε 3+1 Μέρη, έργο : «Η Συνθήκη της Λωζάννης. Το πλήρες κείμενο. Προσθήκες. Ερμηνευτικές διατάξεις. Επιμέλεια – Εισαγωγή :

Μελέτης Η. Μελετόπουλος. Πρόλογος στην έκδοση από την Εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» : Γεώργιος Π. Μαλούχος, εκδ. «ΤΑ ΝΕΑ». Αθήνα, 2018.